

[Hagbart Berg.]

af den saakaldte Blokpolitik, medens Partiets tidligere Formand hævdede, at den selvstændige konservative Politik maatte være det eneste rette for dette Parti, selv om denne Politik maaske maatte føre til et politisk Brud — jeg siger, at saa er det noget ejendommeligt at se, at den Mand, der har været Fører i Partiet for Blokpolitikken, nu er blevet Fører for Partiet og derefter praktisk talt gaar ind i den Politik, som den tidligere Formand i særlig Grad har gjort sig til Talsmand for.

Jeg skal i øvrigt sige, at enhver dog nu vil kunne se, at det ikke havde været særlig gavnligt for Løsningen af de store Opgaver, der har ligget for, hvis vi fra vor Side var gaaet ind i en Politik som den, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ønsket. En af de allervigtigste Opgaver, vi har staaet overfor, har f. Eks. været Løsningen af Landmandsbanksagen, og der vilde en Blokpolitik ikke have strakt til. Vi for vort Vedkommende ønsker meget, som det er sagt tidligere, et politisk Samarbejde, men vi ønsker et Samarbejde *til alle Sider*, og jeg mener at have Ret til at fremhæve dette, fordi vi for vort Vedkommende gik ind i et sagligt Samarbejde til Løsning af vigtige Spørgsmaal ogsaa under Ministeriet Stauning. Vi maa se paa Spørgsmaalene, som de foreligger, og tage Stilling efter Sagerne Karakter og ikke efter, hvem der er Indehavere af Regeringsmagten i det paagældende Øjeblik. Jeg skulde tro, at der netop i denne Samling foreligger Opgaver af meget vidtrækkende Karakter, meget betydningsfulde Opgaver, paa hvis Løsning det efter min Mening vilde være meget heldigt, om vi kunde samarbejde fra alle Partiers Side; jeg kan nævne saa vigtige Spørgsmaal som Banklov, Aktieselskabslov, Næringslov og Straffelov. Jeg skulde tro, at det var af Betydning, om vi her kunde naa til et Resultat ved i nogen Grad at bøje os imod hinanden og et Resultat, som kunde faa den størst mulige Tilslutning i dette Ting og det andet høje Ting. Jeg tror ikke, det er gavnligt, at vi, hver Gang vi faar et nyt Ministerium og et andet Parti til Magten, skal tage disse Opgaver op til Drøftelse paa ny, fordi de paagældende ikke har været med i Arbejdet. Vi har en Række Opgaver at arbejde paa, ikke mindst i denne Samling, Opgaver, som man maa erkende er af stor Betydning, og hvis Løsning alle Partier bør og kan være med til at arbejde paa. Naar man

ser paa den, jeg tør nok sige, skarpe Tone i det først udsendte Referat fra Mødet i Vejle og paa den Resolution, som det konservative Folkeparti har udsendt, og sammenligner den med det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale, navnlig med Slutningen af denne Tale, tør det vistnok siges, at der i Angrebet fra Vejle har været mere Trommeild end Geværild.

I selve den Resolution, man har vedtaget, er der opstillet en Række Opgaver, paa hvis Løsning vi meget vel vil og kan arbejde sammen med det konservative Folkeparti. Der er i denne Resolution angaaende et overmaade vigtigt Problem, Forsvarssagen, brugt det Udtryk, at vi skal have en forsvarlig Løsning af denne Sag. Vi ønsker selvfølgelig ogsaa en forsvarlig Løsning af dette Spørgsmaal, og vi mener, at det Lovforslag, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat, gaar ud paa en Løsning, der er mere forsvarlig end den, vi har i Øjeblikket. Hvis man fra konservativ Side vil bide sig fast i Forslag, der er kommet frem fra Generalernes Side, og som vil betyde en Udgift af 57 Mill. Kr., saa kan jeg gerne sige rent ud, at en Løsning af Forsvarssagen med økonomiske Ofre af et saadant Omfang kan man ikke vente at faa Venstre med til. Jeg erindrer om, at da vi i Fjor i Ministeriet Madsen-Mygdals første Samling arbejdede med denne Sag, gik det konservative Folkeparti sammen med Venstre ind i et Arbejde for at hidføre en Besparelse ogsaa paa de militære Budgetter, en Besparelse, der ganske naturligt ikke kunde blive saa stor som paa visse andre Omraader, fordi vi havde foretaget en Revision i stærkt nedadgaaende Retning i 1922. Jeg tror, det vil være hensigtsløst og dermed ogsaa skadeligt, hvis man fra konservativ Side i alt for høj Grad vil føle sig forpligtet til at følge de Forslag, der er kommet frem fra Generalernes Side. Jeg tror, jeg tør paastaa, at det ikke alene i dette Øjeblik, men utvivlsomt ogsaa adskillige Aar ud i Fremtiden ikke vil være muligt at gennemføre en saa bekostelig Ordning, som her er Tale om, hverken ved Tilslutning i dette Ting eller ved Forsøg paa Tilslutning ude i Vælgerbefolkningen. Det har altid været vor Opfattelse, Venstres Opfattelse, at det maa være Rigsdagen, der skal afstikke Grænserne for, hvad vore naturlige Opgaver er paa dette Omraade, og for, hvad vi økonomisk mener at kunne magte, og indenfor disse Grænser maa vi kunne forlange, at de ansvarlige sagkyndige er os behjælpelige med at skabe